

[Aksel Larsen.]

nøje, og man kunde vel ogsaa blive fristet til at undlade at opfylde Afleveringspligten, fordi man kunde tjene mere paa at sælge Kornet i fri Handel eller bruge det til Opfodring af Svin eller paa anden Maade. Jeg vil gaa saa vidt at sige, at efter hvad vi har oplevet vedrørende Administrationen af Sukkerordningen, kan man vel ogsaa forstaa, at Embedsmændene, eller hvem der har med det at gøre, maaske har set lidt stort paa det. Nu kan man imidlertid se, at den Slags gaar ikke, og jeg haaber derfor, at vi dels kan faa klaret, hvad der er sket i det forbigangne, dels kan faa Sikkerhed for, at Afleveringspligten bliver overholdt i Fremtiden, ellers tror jeg, vi kommer ud for meget ubehagelige Tilstande.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige mit Partis Støtte til en velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag. Jeg haaber dog, at vi naar til visse Forbedringer af det i den Retning, jeg har angivet.

N. P. Andreassen: Det er rigtigt, som det allerede er sagt af adskillige Ordførere, at det er den 7de Kornordning, vi nu er ved at vedtage her i det høje Ting. Ved de Forhandlinger, der er ført mellem Landbrugsministeren og Landbrugsorganisationerne, har vi været fuldt enige om, at det var en Nødvendighed at gennemføre en Kornordning igen i Aar. Saadan som Stillingen er med Hensyn til Indførsel af Foderkorn, Foderkager o. s. v., vil det være helt ved Siden af, hvis man ikke igen i Aar sikrer vort Forbrug her i Landet paa lignende Maade, som man har gjort det i de foregaaende 6 Aar.

Da der nu er udtalt saa mange venlige Ord over for det mindre Landbrug, maa jeg maaske som Formand for disse Organisationer have Lov til i særlig Grad at sige den ærede sidste Ordfører, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, Tak for hans venlige Udtalelser om det Samfundssind, som han sagde, at vi var i Besiddelse af inden for det mindre Landbrug.

Jeg vil gerne understrege her, at vi inden for Landbruget har bestræbt os for at opnaa Enighed om en saa vigtig Lovgivning som den, der her er Tale om. Vi har, og det ved det ærede Medlem Hr. Bording bedre end nogen anden, taget en stærk Dyst med hinanden om de forskellige Spørgsmaal, og under det ærede Medlems Ledelse gik det jo udmærket med disse Forhandlinger.

Disse Aars Udvikling inden for Landbruget har medført — hvad der ganske

rigtigt er nævnt —, at det i særlig høj Grad er det mindre Landbrug, som er ramt af de daarlige Tider. Det er ikke Priserne, som de er i Dag, vi har noget imod. Tværtimod, jeg tror netop, at Priserne passer i nogen Grad til Produktionsprisen. Jeg tror heller ikke, det i og for sig for det mindre Landbrugs Vedkommende har været saa galt med Frihandelsprisen, for det er ikke det mindre Landbrug, der køber Frihandelskorn og skal producere til dets Pris. Men vi har fra første Færd været imod, at Prisen straks blev sat saa højt, og vi var imod, at der ikke blev lagt Loft over Frihandelsprisen, saa den ikke kunde stige ud over det rimelige. Men nu har vi haft denne Lov i 6 Aar, og det vilde da være ret naturligt, at den Enighed, der hidindtil har været, ogsaa kom il at præge Forhandlingerne om det her foreliggende Lovforslag.

I § 1, Stk. 5, er der, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Bording var inde paa, foreslaaet en Lettelse, som eventuelt kan fremkomme for de større Brugs Ligninger. Det er fra alle Sider indrømmet, at det var en meget streng Ligning, der laa paa de allerstørste Ejendomme. Den var saa streng — det ved man, naar man har set, hvordan Forløbet har været —, at saa mange af de store Ejendomme har maattet tage Forbehold, at det Korn, der kom ind, kun var et meget lille Kvantum af det, der i Virkeligheden skulde fremkomme. Vi er gaaet ind for denne Bestemmelse, fordi vi synes, det er berettiget, saaledes som det hele ligger, og fordi vi gerne vil understrege, at de 100 000 t, som hele Tiden igennem har været afsat til det mindre Landbrugs Produktion, kan det mindre Landbrug heller ikke undvære i Aar; vi kan ikke give Afkald herpaa for en Udtalelse om, at vi kan faa noget indført Korn den Dag, det kommer.

Som Stillingen er nu, ved vi, at der næsten ikke er Muligheder for at faa Korn her til Landet, og de Muligheder, der eventuelt er, vilde være til Priser, der ligger helt oppe paa omkring 41, 42, 43, ja, maaske 44 Kr. pr. Td. Vi kan fra det mindre Landbrugs Side ikke være tilfreds med at faa en Lovgivning, der giver os Ret til noget af dette Korn, mod at vi saa til Gængæld undværer en Del af Tildelingskornet. Det er en Urimelighed. Vi vil være sikre paa, at Tildelingskornet, saaledes som det har været tildelt gennem de andre 6 Kornlove, ogsaa kan blive tildelt os i Aar. Dette har givet det mindre Landbrug en overordentlig stærk Stilling, og vi kan ikke andet end sige det ærede Medlem Hr. Bording som Landbrugsminister Tak, for det